

**Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile
Rusya Federasyonu Hükümeti arasında
Uluslararası Karayolu Taşımacılığı
Anlaşması**

Bundan sonra Taraflar olarak anılacak olan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Rusya Federasyonu Hükümeti,

İki Ülke arasında ve ülkeleri üzerinden transit olarak gerçekleştirilen uluslararası karayolu taşımacılık hizmetlerini karşılıklılık çerçevesinde geliştirme ve bu hizmetleri kolaylaştırma arzusu ile,

Aşağıdaki hususlarda mutabık kalmışlardır:

Kapsam ve Tanımlar

Madde 1

1. Bu Anlaşma çerçevesinde, karayolu ile uluslararası yolcu ve eşya taşımaları Türkiye Cumhuriyeti'nde veya Rusya Federasyonu'nda tescil edilmiş taşıtlar ile Tarafların Ülkeleri arasında, ülkeleri üzerinden transit olarak veya üçüncü ülkelere (üçüncü ülkelerden) gerçekleştirilir.

2. Bu Anlaşma ile veya Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Rusya Federasyonu'nun taraf olduğu uluslararası antlaşmalar ile düzenlenmeyen hususlar, Tarafların Ülkelerinin yasalarına uygun olacak çözümlenir.

Madde 2

Bu Anlaşmada yer alan terimler aşağıdaki anlamları ifade eder:

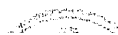
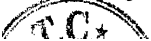
1) 'Tarafların Yetkili Makamları':

Türk Tarafı adına – Türkiye Cumhuriyeti Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı Ulaştırma Hizmetleri Düzenleme Genel Müdürlüğünü,

Rus Tarafı adına – Rusya Federasyonu Ulaştırma Bakanlığını, bu Anlaşma Madde 11 ve 12'de yer alan hüküm ve koşulların uygulanmasının takibi konusunda aynı zamanda Rusya Federasyonu İçişleri Bakanlığını

ifade eder.

Taraflardan birisinin yetkili makamlarının veya bu makamların isimlerinin değişmesi halinde, bilgiler diplomatik kanallardan ivedilikle diğer Tarafa iletilir;

2) 'Taşımacı' Taraf Ülkelerden herhangi birinin topraklarında kayıtlı olan ve o ülkenin mevzuatına uygun olarak karayolu ile uluslararası yolcu ve eşya taşımacılığı yapmak üzere yetkilendirilen bütün gerçek veya tüzel kişileri ifade eder;

3) 'Taşıt' taşımacının kendi özmal olan veya herhangi bir başka yasal çerçevede taşımacının emrinde olan motorlu taşıtı ifade eder. Bu,

Eşya taşımacılığı için — bir kamyon, yarı römorklu bir kamyon, bir taşıt çekicisi, yarı römorklu bir taşıt çekicisidir;

Yolcu taşımacılığı için —bir otobüs, örneğin muhtemel bagaj çekicisi ile birlikte sürücü dâhil 9'dan fazla yolcuya sahip, yolcu taşımacılığı için tasarlanmış bir taşıttır;

4) 'Taşıma', dolu veya boş bir taşıtın hareketini ifade eder;

5) 'Bir Taraf Ülkenin toprakları', Türkiye Cumhuriyeti topraklarını veya Rusya Federasyonu topraklarını ifade eder;

6) 'Düzenli yolcu taşımacılığı', Tarafların yetkili makamları arasında karşılıklı olarak onaylanmış güzergâh, zaman çizelgesi, tarife ve durak noktalarına uygun olarak Taraf Ülkelerin toprakları arasında gerçekleştirilen otobüs ile yolcu taşımacılığını ifade eder;

7) 'Arızı yolcu taşımacılığı', "düzenli yolcu taşımacılığı" tanımına girmeyen otobüs ile yolcu taşımalarını ifade eder;

8) 'Sağlık kontrolü', sağlık, veterinerlik ve bitki sağlığı kontrollerini ifade eder;

9) 'İkili taşımacılık', hareket noktası (yükleme noktası) Taraflardan birinin Ülke topraklarında, varış noktası ise (boşaltma noktası) diğer Tarafın Ülke toprakları içerisinde olan yolcu veya eşya taşımacılığını ifade eder;

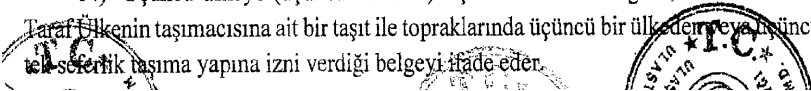
10) 'Üçüncü bir ülke topraklarından veya üçüncü bir ülke topraklarına taşımacılık', hareket noktası (yükleme noktası) diğer Tarafın Ülke topraklarında olan, varış noktası (boşaltma noktası) ise üçüncü bir ülke topraklarında olan veya hareket noktası (yükleme noktası) üçüncü bir ülkede olan varış noktası (boşaltma noktası) ise diğer Tarafın Ülke topraklarında bulunan ve Taraflardan birisinin taşımacısına ait bir taşıt ile gerçekleştirilen eşya ve yolcu taşımacılığını ifade eder;

11) 'Transit taşımacılık', Taraflardan birinin Ülke topraklarında gerçekleştirilen ve hareket noktası (yükleme noktası) ve varış noktası (boşaltma noktası) o ülkenin toprakları dışında olan yolcu veya eşya taşımacılığını ifade eder;

12) 'İzin belgesi', Taraflardan birisinin Ülkesindeki taşımacıya tahsis edilen ve ona diğer Tarafın Ülkesinin topraklarında bir sefer gerçekleştirme hakkı veren belgeyi ifade eder;

13) 'Özel izin belgesi', Taraflardan birisinin diğer Taraf Ülkenin taşımacısına ait ağır ve (veya) büyük hacimli ya da tehlikeli maddeleri taşıyan bir taşıt ile topraklarında taşıma yapma izni verdiği belgeyi ifade eder.

14) 'Üçüncü ülkeye (üçüncü ülkeden) taşıma özel izin belgesi', Taraflardan birinin diğer Taraf Ülkenin taşımacısına ait bir taşıt ile topraklarında üçüncü bir ülkeden veya üçüncü bir ülkeye bir seferlik taşıma yapma izni verdiği belgeyi ifade eder.

Yolcu Taşımacılığı

Madde 3

1. Düzenli yolcu taşımacılığının organizasyonu, Tarafların yetkili makamlarının karşılıklı iznine tabidir.

2. Tarafların yetkili makamları taşımacının adı, güzergâh, zaman çizelgesi, tarife ve taşımacının yolcu indirip bindireceği durak noktaları ile taşıma faaliyetlerinin süresi ve taşımanın sıklığına ilişkin bilgileri teati ederler.

Madde 4

1. Arızı ikili ve transit yolcu taşımacılığı, Tarafların yetkili makamlarınca hazırlanan izin belgeleri ile gerçekleştirilir.

2. Taraflardan birisinin ülkesine ait bir taşımacı, diğer Tarafın yetkili makamlarınca hazırlanan bir üçüncü ülkeye (üçüncü ülkeden) taşıma özel izin belgesine sahip olması durumunda, üçüncü bir ülkeden diğer tarafın ülkesi topraklarına veya diğer Tarafın ülkesi topraklarından üçüncü bir ülkenin topraklarına yolcu taşımacılığı gerçekleştirebilir.

3. Belgenin üzerinde farklı bir seyahat sayısı belirtilmedikçe her bir arızı yolcu taşımacılığı izin belgesi, tek bir gidiş ve bir dönüş seyahati hakkı verir.

Madde 5

1. Aynı yolcu grubunun yolculuğun tamamında aynı otobüs ile taşınması ve

a) yolculuğun, otobüsün tescil edildiği Taraf Ülkenin topraklarında başlayıp bitmesi;

b) yolculuğun otobüsün tescil edildiği Taraf Ülkenin topraklarında başlayıp diğer Taraf Ülkenin topraklarında sona ermesi ve otobüsün o ülkeden boş olarak dönmesi;

c) otobüsün aynı taşımacı tarafından daha önce o ülkeye getirilen yolcu grubunu almak üzere diğer Taraf Ülkenin topraklarına boş olarak giriş yapması

durumunda arızı ikili ve transit yolcu taşımacılığında izin belgesi aranmaz.

2. Aynı şekilde, bakıma ihtiyacı olan veya arızalı bir otobüsün başka bir otobüs ile değiştirilmesi durumunda da izin belgesi aranmaz.

3. Bu Maddenin 1 inci paragrafında belirtilen arızı yolcu taşımalarında, sürücü Tarafların yetkili makamları tarafından belirlenen özel bir forma uygun olarak hazırlanmış yolcu listesini yanında bulundurur.

Madde 6

Taraflardan birinin Ülkesine ait bir taşımacı, diğer Taraf Ülkenin topraklarında düzenli veya arızı yolcu taşımacılığı gerçekleştirirken yolculara ve taşıt personeline (mürtebatı) ilişkin bilgileri diğer Tarafın mevzuatına uygun olarak bir veri sistemine aktarır.

Eşya Taşımacılığı

Madde 7

1. Bu Anlaşma Madde 8'de belirtilen taşımalar hariç olmak üzere, ikili ve transit eşya taşımaları, Tarafların yetkili makamlarınca hazırlanan izin belgeleri ile gerçekleştirilecek olup aksi izin belgesinde belirtilmedikçe belge sahibi izin belgesi ile bir gidiş ve bir dönüş seyahati gerçekleştirebilir.

2. Taraf Ülkelerden birisinin taşımacısı, diğer Tarafın yetkili makamlarınca hazırlanan üçüncü ülkeye (üçüncü ülkeden) taşıma özel izin belgesi ile üçüncü ülkelerden diğer Taraf Ülkenin topraklarına veya diğer Taraf Ülkenin topraklarından üçüncü ülkelere eşya taşımacılığı gerçekleştirebilir.

3. Bu Anlaşmada belirtilen izin belgeleri ile üçüncü ülkeye (üçüncü ülkeden) taşıma özel izin belgeleri, Taraf Ülkelerin mevzuatında öngörülmesi halinde elektronik belge şeklinde hazırlanabilir. Bunların aktarımı ile ilgili prosedür Tarafların yetkili makamlarınca belirlenir.

Madde 8

1. Aşağıdaki durumlarda bu Anlaşmanın 7 nci Maddesinin 1 inci paragrafında belirtilen izin belgesi aranmaz:

a) İzin verilen toplam dolu ağırlığı römork veya yarı römork dâhil 6 tonu aşmayan veya izin verilen yük taşıma kapasitesi römork veya yarı römork dâhil 3,5 tonu aşmayan taşıtlar ile yapılan eşya taşımaları.

b) Arızalı veya hasar görmüş taşıtlar ile yapılan taşımalar veya teknik yardım taşıtlarının geçişi.

c) Diğer Tarafın topraklarında arızalanmış taşıtı değiştirmek üzere boş olarak gönderilen taşıt ile yapılan taşımalar ve tamirden sonra arızalanmış taşıtın dönüşü.

d) Hayvan taşımacılığı için tasarlanmış veya kalıcı olarak bu tür taşımaları yapmak üzere döndürülmüş olan ve Tarafların yetkili makamlarınca bu tür taşımalar için tanımlanmış taşıtlar ile yapılan taşımalar.

e) Başta doğal afet ve insani yardım olmak üzere, acil durumlarda gerekli tıbbi malzeme ve ekipmanın taşınması.

f) Sanat eserleri, çalışmaları ve objeleri ile fuar ve sergi ekipman ve malzemelerinin taşınması.

g) Tiyatro, müzik, sinema, spor faaliyetleri veya sirk gösterileri, fuar veya festivaller için eşya, aksesuar ve hayvanlar ile radyo kayıtları, film veya televizyon programları için kullanılacak malzemelerin taşınması.

h) Ölü kişilerin cesetlerinin veya küllerinin taşınması.

ı) Posta gönderilerinin taşınması.

j) Diğer Taraf Ülkenin taşımacısı tarafından satın alınan ancak diğer Tarafın ülkesinde kayıtlı olmayan taşıtların o Taraf Ülkenin topraklarında veya toprakları üzerinden varış noktasına boş olarak ilk defa taşınması.

2. Bu Maddenin 1 inci paragrafının “f” ve “g” alt paragraflarında belirtilen istisnalar sadece, yükün taşıtın kayıtlı olduğu Ülkeye geri taşınması veya yükün üçüncü bir ülkeye taşınmak zorunda olması durumunda geçerli olacaktır.

Madde 9

1. Taraflardan birinin Ülkesine ait taşımacının diğer Taraf Ülkenin toprakları üzerinde taşıma gerçekleştirirken, taşıtının ağırlık ölçülerinin veya boyutlarının (yükli veya yükstüz olarak) diğer Taraf Ülkenin mevzuatında belirlenen sınırları aşması durumunda, taşıma diğer Tarafın yetkili makamlarınca hazırlanan özel izin belgesi ile gerçekleştirilir.

2. Taraf Ülkelerin toprakları üzerinde gerçekleştirilen tehlikeli madde taşımacılığı, taşımanın gerçekleştiği ülkenin mevzuatının yanı sıra 30 Eylül 1957 tarihli Tehlikeli Maddelerin Uluslararası Taşınmasına İlişkin Avrupa Anlaşmasına (ADR) uygun olarak gerçekleştirilir.

3. Bu maddede belirtilen özel izin belgesinin taşıtın belirli bir güzergahta hareketini öngörmesi durumunda, taşıma bu güzergahta gerçekleştirilir.

4. Taşıt mürettebatının dinlenme ve sürüş sürelerini takip etmek için kullanılan ekipmanlar, 1 Temmuz 1970 tarihli Uluslararası Karayolu Taşımacılığı Yapan Taşıtlarda Çalışan Personelin Çalışmalarına İlişkin Avrupa Anlaşmasına (AETR) uygun olmalıdır.

5. Taraflar, işbu Anlaşma dahilinde güvenlik ve çevre standartlarını karşılayan taşıtların kullanımını teşvik etmeyi kabul eder.

Genel Hükümler

Madde 10

1. Tarafların yetkili makamları bu Anlaşma Madde 4 ve Madde 7’de belirtilen izin belgeleri ile üçüncü ülkeye (üçüncü ülkeden) taşıma özel izin belgelerini karşılıklı olarak mutabık kalınan sayılarda yıllık olarak ve ücretsiz bir şekilde birbirlerine iletirler. İzin belgeleri ile üçüncü ülkeye (üçüncü ülkeden) taşıma özel izin belgelerinin formları, ilgili Taraf ülkenin mevzuatına uygun olarak, o belgeyi hazırlayan Tarafın yetkili makamınca onaylanır. Her bir yıl için hazırlanan izin belgeleri ve üçüncü ülkeye (üçüncü ülkeden) taşıma özel izin belgeleri, bir sonraki yılın 31 Ocak tarihine kadar geçerlidir.

2. Tarafların yetkili makamları izin belgeleri ile üçüncü ülkeye (üçüncü ülkeden) taşıma özel izin belgelerinin formlarının teati edilmesine ilişkin prosedürleri ve bunların kullanımlarına ilişkin koşulları belirlerler.

Madde 11

1. Aracın sürücüsü, kullandığı aracın kategorisine uygun olarak, ulusal bir sürücü belgesine veya ulusal sürücü belgesi ile birlikte sunulan bir uluslararası sürüş belgesine sahip olmalıdır.

2. Ulusal veya uluslararası sürücü belgesi, 8 Kasım 1968 tarihli Karayolu Trafik Sözleşmesinde belirlenen modele uygun olmalıdır.

3. Bu Anlaşma dahilinde eşya ve yolcu taşımacılığı, üçüncü taraflara verilebilecek zararlara karşı taşımacının zorunlu mali sorumluluk sigortası kapsamında gerçekleştirilir. Taşımacı, bu Anlaşma kapsamındaki taşımada kullanılacak her bir taşıtı önceden sigortalatmalıdır.

4. Bu anlaşmanın hükümleri çerçevesinde gerekli kılınan izin belgeleri, üçüncü ülkeye (üçüncü ülkeden) taşıma özel izin belgeleri ve diğer belgeler, taşıtın sürücüsünde bulunmalı ve Tarafların yetkili makamlarının talebi üzerine sunulmalıdır.

Madde 12

1. Taraf Ülkelerin topraklarında kayıtlı taşıtlar, uluslararası taşımacılık faaliyetinde kullanılırken, ülkelerinin tescil ve ayırt edici işaretlerine sahip olmalıdır.

2. Kamyonlar, çekiciler ve otobüslerin Tarafların Ülkelerinin tescil ve ayırt edici işaretlerini taşıması durumunda, Taraf Ülkelerin toprakları arasındaki taşımalarda kullanılan römork veya yarı römorklar başka ülkelerin tescil ve ayırt edici işaretlerini taşıyabilir.

Madde 13

Taraf Ülkelerden birinin herhangi bir taşımacısı, diğer Taraf Ülkenin toprakları üzerinde bulunan iki nokta arasında yolcu veya eşya taşımacılığı yapamaz.

Madde 14

1. Taraf Ülkelerden birinin taşımacısı diğer Taraf Ülkenin topraklarında iken o ülkenin mevzuatına uyar.

2. Herhangi bir taşımacının bu Anlaşmanın hükümlerini ihlal etmesi durumunda, topraklarında ihlal gerçekleşen Tarafın yetkili makamları diğer Tarafın yetkili makamlarını kendi mevzuatına uygun olarak gerekli tedbirleri alması için bilgilendirir. Bu tür ihlallerin tespiti halinde, ilgili Taraf Ülkenin yetkili makamları diğer Tarafın taşımacısının kendi topraklarına girişini, diğer Tarafın yetkili makamlarınca ilgili karar alınana kadar geçici olarak kısıtlayabilir. Tarafların yetkili makamları alınan kararlar hakkında birbirlerini bilgilendirir.

Madde 15

1. Bu Anlaşma çerçevesinde diğer Taraf ülkenin topraklarında eşya veya yolcu taşımacılığı yapan taşımacılar, diğer Tarafın ülkesinde, karşılıklılık ilkesi çerçevesinde, Anlaşmada öngörülen izin belgelerinin temini ile ilgili resim, vergi ve harçların yanı sıra taşıtın sahipliği veya kullanımı veya yol bakımı ile ilgili ücretlerden muaf tutulur.

2. Bu Maddenin 1 inci paragrafında belirtilen muafiyet, yol, köprü veya tünel kullanımı karşılığında ödenen veya taşıtların yollara verdiği hasarın tazmini için ülkelerin mevzuatı uyarınca ayrımcılık olmaksızın alınan ücretlere uygulanmaz.

Madde 16

1. Bu Anlaşma dahilinde taşımacılık gerçekleştirilirken, diğer Tarafın Ülkesine ithal edilen aşağıdaki maddeler karşılıklılık ilkesi çerçevesinde gümrük vergileri, resim ve harçlardan muaf tutulur:

a) Her bir taşıtın modeline göre üretici tarafından takılan, teknolojik ve yapısal olarak motorun besleme sistemine bağlı yakıt deposundaki akaryakıt ile taşıtın ısıtma veya soğutma ünitelerinin çalışması için yarı römork ve römorka üretici tarafından takılan yakıt depolarındaki akaryakıt;

b) Motorlu taşıtların yolda gitmesi için gerekli olan miktardaki yağlar;

c) Uluslararası taşımacılık gerçekleştirirken yolda hasar gören taşıtların tamiri için gerekli yedek parça ve araçlar.

2. Bu Maddenin 1 inci paragrafında belirtilen ücretler dışında Tarafların Ülkelerinin ulusal mevzuatlarına uygun olarak tahsil edilen diğer ücretler ayrımcılık olmadan alınır.

3. Değiştirilmiş veya kullanılmış olsun ya da olmasın yedek parçalar ve bu Maddenin 1 inci paragrafının (c) alt paragrafında belirtilen aletler; topraklarında bu yedek parça ve aletlere uygulanan gümrük prosedürlerinde değişiklik olan Taraf Ülkenin gümrük mevzuatına uygun olarak, yeniden ihraç edilir veya gümrük tasfiye prosedürüne veya diğer gümrük prosedürlerine tabi tutulur.

Madde 17

1. Sınır, gümrük, taşıma ve sağlık denetimleri Türkiye Cumhuriyeti ve Rusya Federasyonu'nun taraf olduğu uluslararası antlaşmaların hükümlerine tabi iken bu tür antlaşmalarla düzenlenmeyen hususlar ise denetimin gerçekleştiği Taraf Ülkenin mevzuatına göre çözümlenir.

2. Sınır, gümrük, taşıma ve sağlık kontrollerinde, acil tıbbi yardıma muhtaç kişilerin taşınmasına, düzenli yolcu taşımacılığına, hayvan ve bozulabilir eşya taşımalarına öncelik verilir.

Madde 18

1. Taraflar, bu Anlaşmanın yorumlanmasından veya uygulanmasından doğan bütün anlaşmazlıkları yetkili makamları arasında karşılıklı istişareler yoluyla çözümleyecektir.

2. Tarafların yetkili makamları, işbu Anlaşmanın yorumlanması veya uygulanması ile ilgili bütün hususları görüşmek üzere Ortak Komisyon oluştururlar.

Madde 19

1. Bu Anlaşma, yürürlüğe ilişkin Tarafların kendi ülkelerinin iç onay sürecini tamamladıklarına dair son yazılı bildirimin diplomatik kanallardan alınmasını müteakip 30 gün sonra yürürlüğe girer.

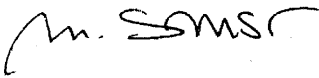
2. Bu Anlaşma sınırsız süreyle yapılmış olup Taraflardan birinin, diğer Tarafın Anlaşmayı feshetme niyetini bildirir tebligatını diplomatik kanallardan almasını müteakip altı aylık sürenin bitişine kadar geçerli kalır.

3. Bu Anlaşmanın yürürlüğe giriş tarihinden itibaren, 20 Haziran 1988 tarihinde Ankara'da imzalanan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği Hükümeti arasında Uluslararası Karayolu Taşımacılığı Anlaşması, Türkiye Cumhuriyeti ile Rusya Federasyonu arasında yürürlükten kalkar.

06/11/2010 tarihinde Moskova'da Türkçe, Rusça ve İngilizce dillerinde her biri eşit derecede geçerli olmak üzere ikişer orijinal nüsha halinde imzalanmıştır. Herhangi bir uyumsuzluk durumunda, Anlaşmanın yorumlanmasında İngilizce metin kullanılır.

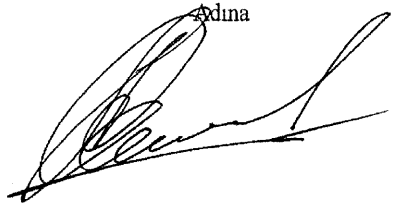
Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti

Adına

Rusya Federasyonu Hükümeti

Adına

СОГЛАШЕНИЕ
МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ТУРЕЦКОЙ РЕСПУБЛИКИ
И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ
О МЕЖДУНАРОДНОМ АВТОМОБИЛЬНОМ СООБЩЕНИИ

Правительство Турецкой Республики и Правительство Российской Федерации, в дальнейшем именуемые Сторонами,

руководствуясь стремлением к развитию на основе взаимности автомобильного сообщения между двумя государствами и транзитом по их территориям, а также желая облегчить это сообщение,

согласились о нижеследующем.

Область применения и определения

Статья 1

1. В соответствии с настоящим Соглашением осуществляются международные перевозки пассажиров и грузов между государствами Сторон и транзитом по их территориям, а также в третьи государства (из третьих государств) автотранспортными средствами, зарегистрированными в Турецкой Республике или Российской Федерации.

2. Вопросы, не урегулированные настоящим Соглашением, а также международными договорами, участниками которых являются Турецкая Республика и Российская Федерация, разрешаются в соответствии с законодательством государств Сторон.

Статья 2

Понятия, используемые в настоящем Соглашении, означают следующее:

1) "компетентные органы Сторон":

с Турецкой Стороны – Департамент по регулированию транспортных услуг Министерства транспорта и инфраструктуры Турецкой Республики;

с Российской Стороны – Министерство транспорта Российской Федерации, а в части контроля выполнения условий, предусмотренных статьями 11 и 12 настоящего Соглашения – также Министерство внутренних дел Российской Федерации.

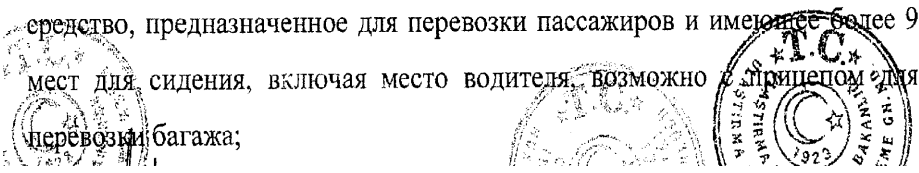
В случае если компетентные органы одной Стороны или их названия будут изменены, информация об этом незамедлительно передается другой Стороне по дипломатическим каналам;

2) "перевозчик" – любое физическое или юридическое лицо, зарегистрированное на территории государства одной из Сторон и допущенное в соответствии с законодательством этого государства к выполнению международных автомобильных перевозок пассажиров и грузов;

3) "автотранспортное средство" – находящееся во владении, пользовании перевозчика на праве собственности либо на ином законном основании механическое транспортное средство:

при перевозке грузов – грузовой автомобиль, грузовой автомобиль с прицепом, автомобильный тягач, автомобильный тягач с полуприцепом;

при перевозке пассажиров – автобус, то есть автотранспортное средство, предназначенное для перевозки пассажиров и имеющее более 9 мест для сидения, включая место водителя, возможно с прицепом для перевозки багажа;

4) "перевозка" – передвижение груженого или порожнего автотранспортного средства;

5) "территория государства Стороны" – территория Турецкой Республики

или территория Российской Федерации;

6) "регулярная перевозка пассажиров" – перевозка пассажиров автобусом между территориями государств Сторон в соответствии с согласованными компетентными органами Сторон маршрутами следования, расписаниями движения, тарифами и пунктами остановок;

7) "нерегулярная перевозка пассажиров" – перевозка пассажиров автобусом, не подпадающая под понятие "регулярная перевозка пассажиров";

8) "санитарный контроль" – санитарный, ветеринарный, а также фитосанитарный контроль;

9) "двусторонняя перевозка" – перевозка пассажиров или грузов, при которой пункт отправления (пункт погрузки) находится на территории государства одной из Сторон, а пункт назначения (пункт разгрузки) – на территории государства другой Стороны;

10) "перевозка с территории третьего государства либо на территорию третьего государства" – перевозка автотранспортным средством, принадлежащим перевозчику одной из Сторон, пассажиров и грузов, при которой пункт отправления (пункт погрузки) находится на территории государства другой Стороны, а пункт назначения (пункт разгрузки) – на территории третьего государства, либо пункт отправления (пункт погрузки) находится на территории третьего государства, а пункт назначения (пункт разгрузки) – на территории государства другой

Стороны;

11) "транзитная перевозка" – перевозка пассажиров или грузов по территории государства одной из Сторон, при которой пункт отправления;

(пункт погрузки) и пункт назначения (пункт разгрузки) находятся вне территории этого государства;

12) "разрешение" — документ, предоставляющий право на проезд принадлежащего перевозчику государства одной Стороны автотранспортного средства по территории государства другой Стороны;

13) "специальное разрешение" — документ, на основании которого одна Сторона предоставляет право осуществления перевозки по территории своего государства принадлежащим перевозчику государства другой Стороны тяжеловесным и (или) крупногабаритным автотранспортным средством или автотранспортным средством с опасным грузом;

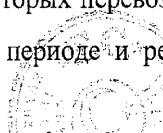
14) "специальное разрешение на перевозку в третьи государства (из третьих государств)" — документ, на основании которого одна Сторона предоставляет право осуществления разовой перевозки с территории третьего государства либо на территорию третьего государства автотранспортным средством, принадлежащим перевозчику государства другой Стороны.

Перевозки пассажиров

Статья 3

1. Регулярные перевозки пассажиров организуются по согласованию между компетентными органами Сторон.

2. Компетентные органы Сторон обмениваются информацией о наименовании перевозчика, маршруте следования, расписании движения, тарифах и пунктах остановки, на которых перевозчик производит посадку и высадку пассажиров, а также о периоде и регулярности выполнения

Статья 4

1. Нерегулярные перевозки пассажиров в двустороннем и транзитном сообщении осуществляются на основе разрешений, выдаваемых компетентными органами Сторон.

2. Перевозчик государства одной Стороны может осуществлять перевозки пассажиров с территории третьего государства на территорию государства другой Стороны либо с территории государства другой Стороны на территорию третьего государства при наличии специального разрешения на перевозку в третьи государства (из третьих государств), выданного компетентными органами другой Стороны.

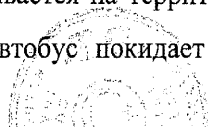
3. Для каждой нерегулярной перевозки пассажиров выдается отдельное разрешение, которое дает право на выполнение одного рейса туда и обратно, если иное количество рейсов не оговорено в самом разрешении.

Статья 5

1. Разрешение на осуществление нерегулярных перевозок пассажиров в двустороннем и транзитном сообщении не требуется в случае, если группа пассажиров одного и того же состава перевозится на одном и том же автобусе в продолжении всей поездки и при этом:

а) поездка начинается и заканчивается на территории государства той Стороны, где зарегистрирован автобус;

б) поездка начинается на территории государства Стороны, где зарегистрирован автобус, и заканчивается на территории государства другой Стороны, при условии, что автобус покидает эту территорию

в) автобус въезжает на территорию государства другой Стороны порожним, чтобы забрать доставленную ранее этим перевозчиком группу пассажиров.

2. При замене неисправного автобуса другим автобусом разрешение также не требуется.

3. При выполнении нерегулярных перевозок пассажиров, указанных в пункте 1 настоящей статьи, водитель автобуса должен иметь список пассажиров, составленный по специальной форме, согласованной компетентными органами Сторон.

Статья 6

Перевозчик государства одной Стороны, осуществляющий регулярные или нерегулярные перевозки пассажиров по территории государства другой Стороны, должен обеспечить передачу сведений о пассажирах и персонале (экипаже) автотранспортных средств в информационную систему в соответствии с законодательством государства этой другой Стороны.

Перевозки грузов

Статья 7

1. Двусторонние и транзитные перевозки грузов, за исключением перевозок, предусмотренных статьей 8 настоящего Соглашения, осуществляются на основании разрешения, выдаваемого компетентными органами Сторон, которое дает право на выполнение одного рейса туда и обратно, если в разрешении не оговорено иное.

Перевозчик государства одной Стороны может осуществлять перевозки грузов с территории третьего государства на территорию государства другой Стороны либо с территории государства другой

Стороны на территорию третьего государства при наличии специального разрешения на перевозку в третьи государства (из третьих государств), выданного компетентными органами другой Стороны.

3. Разрешения и специальные разрешения на перевозку в третьи государства (из третьих государств), указанные в настоящем Соглашении, могут иметь форму электронного документа, в случае если это предусмотрено законодательством государств Сторон. Порядок их передачи согласовывается компетентными органами Сторон.

Статья 8

1. Разрешение, указанное в пункте 1 статьи 7 настоящего Соглашения, не требуется для осуществления:

а) перевозок, выполняемых автотранспортным средством, разрешенная максимальная масса которого, включая прицеп или полуприцеп, не превышает 6 тонн или разрешенная грузоподъемность которого, включая прицеп или полуприцеп, не превышает 3,5 тонны;

б) перевозок поврежденных или неисправных транспортных средств, а также для проезда автомобилей технической помощи;

в) проезда порожнего транспортного средства, направляемого для замены на территории государства другой Стороны неисправного транспортного средства, а также для возврата неисправного транспортного средства после ремонта;

г) перевозок живых животных в транспортных средствах, специально сконструированных или переоборудованных для таких перевозок и признаваемых таковыми компетентными органами Сторон;

д) перевозок медицинского оборудования, инструментов и медикаментов, необходимых для оказания помощи в экстренных

ситуациях, в частности при стихийных бедствиях и для гуманитарных нужд;

е) перевозок экспонатов, предметов искусства, оборудования и материалов для ярмарок и выставок;

ж) перевозок реквизита, иного имущества, животных, предназначенных для проведения театральных, музыкальных, кинематографических, спортивных или цирковых мероприятий, ярмарок и праздников, а также предметов, предназначенных для записи радиопередач или съемок фильмов и телепередач;

з) перевозок тел и праха умерших;

и) перевозок почтовых отправлений;

к) первого проезда на территорию или по территории государства одной из Сторон без груза приобретенных перевозчиками государства другой Стороны транспортных средств, не поставленных на регистрационный учет в государстве этой другой Стороны, к месту их следования на территории государства этой другой Стороны.

2. Исключения, предусмотренные подпунктами "е" и "ж" пункта 1 настоящей статьи, действуют только в том случае, если груз подлежит возврату в государство, где зарегистрировано автотранспортное средство, или вывозу в третье государство.

Статья 9

1. В случае если весовые параметры или габариты автотранспортного средства (с грузом или без груза) перевозчика государства одной Стороны, следующего по территории государства другой Стороны, превышают нормы, установленные законодательством государства этой другой Стороны,

перевозка осуществляется на основании специального разрешения, выданного компетентными органами этой другой Стороны.

2. Перевозки опасных грузов осуществляются по территориям государств Сторон в соответствии с Европейским соглашением о международной дорожной перевозке опасных грузов от 30 сентября 1957 г. (ДОПОГ) и законодательством государства той Стороны, по территории которой выполняется перевозка.

3. Если указанное в настоящей статье специальное разрешение предусматривает движение автотранспортного средства по определенному маршруту, перевозка должна осуществляться по этому маршруту.

4. Оборудование, используемое для учета времени вождения и времени отдыха экипажей транспортных средств, должно соответствовать положениям Европейского соглашения, касающегося работы экипажей транспортных средств, производящих международные автомобильные перевозки, от 1 июля 1970 г. (ЕСТР).

5. Стороны при реализации настоящего Соглашения обязуются содействовать использованию транспортных средств, отвечающих стандартам безопасности и охраны окружающей среды.

Общие положения

Статья 10

1. Компетентные органы Сторон ежегодно бесплатно передают друг другу взаимно согласованное количество бланков разрешений и специальных разрешений на перевозку в третьи государства (из третьих государств), указанных в статьях 4 и 7 настоящего Соглашения. Бланки разрешений и специальных разрешений на перевозку в третьи государства (из третьих государств) должны быть утверждены компетентным органом

Стороны, выдавшей разрешение, в соответствии с законодательством государства этой Стороны. Разрешения и специальные разрешения на перевозку в третьи государства (из третьих государств), выданные в течение года, действительны до 31 января следующего года.

2. Компетентные органы Сторон согласовывают между собой порядок обмена бланками разрешений и специальных разрешений на перевозку в третьи государства (из третьих государств), а также условия их применения.

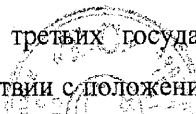
Статья 11

1. Водитель автотранспортного средства должен иметь национальное водительское удостоверение или международное водительское удостоверение, предъявляемое вместе с национальным водительским удостоверением, соответствующее категории управляемого им автотранспортного средства, и национальные регистрационные документы на автотранспортное средство.

2. Национальное или международное водительское удостоверение должно соответствовать образцу, установленному Конвенцией о дорожном движении от 8 ноября 1968 г.

3. Перевозки пассажиров и грузов на основании настоящего Соглашения осуществляются при условии обязательного страхования гражданской ответственности перевозчика за ущерб, причиненный третьим лицам. Перевозчик обязан заранее застраховать каждое автотранспортное средство, выполняющее указанные перевозки.

4. Разрешения, специальные разрешения, специальные разрешения на перевозку в третьи государства (из третьих государств) и другие документы, которые требуются в соответствии с положениями настоящего

Соглашения, должны находиться у водителя автотранспортного средства и предъявляться им по требованию компетентных органов Сторон.

Статья 12

1. Автотранспортные средства, зарегистрированные на территории государств Сторон, осуществляющие международные перевозки, должны иметь регистрационные и отличительные знаки своего государства.

2. Прицепы и полуприцепы, используемые при перевозках между территориями государств Сторон, могут иметь регистрационные и отличительные знаки других государств при условии, что грузовые автомобили, автомобильные тягачи и автобусы имеют регистрационные и отличительные знаки государств Сторон.

Статья 13

Перевозчику государства одной Стороны не разрешается осуществлять перевозки пассажиров или грузов между пунктами, находящимися на территории государства другой Стороны.

Статья 14

1. Перевозчики государства одной Стороны во время пребывания на территории государства другой Стороны должны соблюдать законодательство государства этой другой Стороны.

2. В случае нарушения перевозчиком положений настоящего Соглашения компетентные органы одной Стороны, на территории государства которой имело место нарушение, должны проинформировать компетентные органы другой Стороны, которые примут меры, соответствующие законодательству государства этой другой Стороны.

В случае выявления таких нарушений компетентные органы одной

Стороны могут временно запретить перевозчику другой Стороны въезд на территорию своего государства до принятия компетентными органами этой другой Стороны соответствующего решения. Компетентные органы Сторон информируют друг друга о принятых решениях.

Статья 15

1. Перевозчики, осуществляющие перевозки пассажиров или грузов по территории государства другой Стороны на основании настоящего Соглашения, освобождаются на взаимной основе от уплаты пошлин, налогов и платежей, связанных с получением разрешений, предусмотренных настоящим Соглашением, а также с владением автотранспортными средствами или их использованием либо с содержанием автомобильных дорог государства другой Стороны.

2. Указанное в пункте 1 настоящей статьи освобождение не относится к налогам, сборам и платежам, взимаемым в соответствии с законодательством Сторон на недискриминационной основе в счет возмещения вреда, причиняемого автомобильным дорогам транспортными средствами, а также за использование автомобильных дорог, мостов и тоннелей на платной основе.

Статья 16

1. При осуществлении перевозок на основании настоящего Соглашения на основе взаимности освобождаются от обложения таможенными сборами, пошлинами и налогами ввозимые на территорию государства другой Стороны:

а) горючее, находящееся в баках, предусмотренных заводом-

изготовителем для каждой модели автотранспортного средства,

технологически и конструктивно связанных с системой питания двигателя.

а также горючее, находящееся в баках, предусмотренных заводом-изготовителем, на прицепах и полуприцепах и предназначенное для работы отопительных или охладительных установок этого автотранспортного средства;

б) смазочные материалы в количествах, необходимых для эксплуатации автотранспортного средства в пути;

в) запасные части и инструменты, предназначенные для ремонта поврежденного в пути автотранспортного средства, осуществляющего международную перевозку.

2. Все другие платежи, взимаемые в соответствии с законодательством государств Сторон, за исключением платежей, указанных в пункте 1 настоящей статьи, устанавливаются на недискриминационной основе.

3. Указанные в подпункте "в" пункта 1 настоящей статьи инструменты, замененные или неиспользованные запасные части должны быть вывезены обратно или помещены под таможенную процедуру уничтожения или иную таможенную процедуру в порядке, установленном таможенным законодательством государства Стороны, на территории которого происходит изменение таможенной процедуры в отношении этих запасных частей и инструментов.

Статья 17

1. В отношении пограничного, таможенного, транспортного и санитарного контроля применяются положения международных договоров, участниками которых являются Турецкая Республика и Российская Федерация, а при решении вопросов, не урегулированных этими договорами, применяется законодательство государства Стороны, на территории которого осуществляется соответствующий контроль.

2. Пограничный, таможенный, транспортный и санитарный контроль при перевозках лиц, нуждающихся в срочной медицинской помощи, при регулярных перевозках пассажиров, а также при перевозках животных и скоропортящихся грузов осуществляется в первоочередном порядке.

Статья 18

1. Стороны решают все спорные вопросы, которые могут возникнуть между ними в связи с толкованием или выполнением настоящего Соглашения, путем взаимных консультаций между компетентными органами Сторон.

2. Компетентные органы Сторон создают смешанную комиссию, которая рассматривает все вопросы, касающиеся толкования или выполнения настоящего Соглашения.

Статья 19

1. Настоящее Соглашение вступает в силу по истечении 30 дней с даты получения по дипломатическим каналам последнего письменного уведомления о выполнении Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу.

2. Настоящее Соглашение заключено на неопределенный срок и действует до истечения шести месяцев с даты, когда одна из Сторон по дипломатическим каналам получит уведомление другой Стороны о ее намерении прекратить его действие.

3. С даты вступления настоящего Соглашения в силу в отношениях между Турецкой Республикой и Российской Федерацией прекращает свое действие Соглашение между Правительством Турецкой Республики и

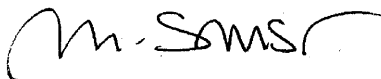
международном автомобильном сообщении, подписанное в г. Анкаре 20 июня 1988 г.

Совершено в г. *Москва* "*06*" *ноября* 20*10* г. в двух

экземплярах, каждый на турецком, русском и английском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае разногласий для целей толкования используется текст на английском языке.

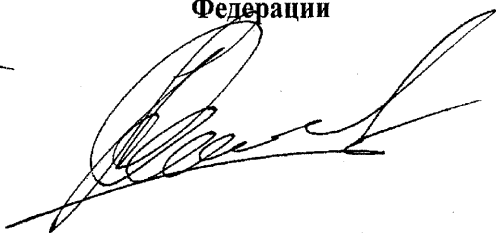
За

Правительство Турецкой
Республики

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'M. Samsar'.

За

Правительство Российской
Федерации

A large, stylized handwritten signature in black ink, likely belonging to a high-ranking official.

Agreement
between the Government of the Republic of Turkey
and the Government of the Russian Federation
on International Road Transport

The Government of the Republic of Turkey and the Government of the Russian Federation, hereinafter referred to as the Parties,

Guided by the desire to develop road transport services based on reciprocity between the two States and in transit through their territories, and also wishing to facilitate these services,

Have agreed as follows:

Scope and Definitions

Article 1

1. Pursuant to this Agreement, international transport of passengers and goods by road shall be carried out between the States of the Parties and in transit through their territories, as well as to third countries (from third countries) by vehicles registered in the Republic of Turkey or in the Russian Federation.

2. Issues not regulated by this Agreement, as well as international treaties to which the Republic of Turkey and the Russian Federation are parties, shall be resolved in accordance with the laws of the States of the Parties.

Article 2

The terms used in this Agreement shall mean the following:

1) '*Competent authorities of the Parties*':

For and on behalf of the Turkish Party — shall mean the Ministry of Transport and Infrastructure of the Republic of Turkey, the Directorate General for Regulation of Transport Services;

For and on behalf of the Russian Party — shall mean the Ministry of Transport of the Russian Federation, and in terms of monitoring the fulfillment of the terms and conditions provided for in Articles 11 and 12 of this Agreement — also the Ministry of Internal Affairs of the Russian Federation;

In case if the competent authorities of one Party or their names are changed, information about it shall immediately be transferred to the other Party through diplomatic channels.

2) '*Carrier*' shall mean any individual or any legal entity registered on the territory of the State of either Party and authorized in accordance with the legislation of that State to engage in the international road transport of passengers and goods;

3) '*Vehicle*' shall mean a motor vehicle that is at the disposal of the carrier due to being the carrier's property or on any other legal basis:

for transport of goods — a truck, a truck with a trailer, an automobile tractor, an automobile tractor with a semitrailer;

for transport of passengers — a bus, i.e. a vehicle intended for the carriage of passengers and having more than 9 seats, including the driver's seat, possibly with a luggage trailer;

4) '*Transport*' shall mean the movement of a laden or empty vehicle;

5) '*Territory of the State of a Party*' shall mean the territory of the Republic of Turkey; or the territory of the Russian Federation.

6) '*Regular transport of passengers*' shall mean the transport of passengers by bus between the territories of the States of the Parties in accordance with routes, traffic schedules, tariffs and stopping points mutually approved between of the competent authorities of the Parties;

7) '*Occasional transport of passengers*' shall mean transport of passengers by bus not falling under the definition of 'regular transport of passengers';

8) '*Sanitary control*' shall mean sanitary, veterinary, and phytosanitary control;

9) '*Bilateral transport*' shall mean the transport of passengers or goods where the departure point (loading point) is on the territory of the State of one of the Parties and the destination (unloading point) is on the territory of the State of the other Party;

10) '*Transport from the territory of a third country or to the territory of a third country*' shall mean the transport of passengers and goods by a vehicle belonging to a carrier of one of the Parties when either the departure point (loading point) is on the territory of the State of the other Party and the destination point (unloading point) is on the territory of a third country, or the departure point (loading point) is on the territory of a third country and the destination point (unloading point) is on the territory of the State of the other Party;

11) '*Transit transport*' shall mean the transport of passengers or goods on the territory of the State of one of the Parties when the departure point (loading point) and the destination point (unloading point) are outside the territory of that State;

12) '*Permit*' shall mean a document that grants a vehicle belonging to a carrier from the State of one Party the right to undertake a trip on the territory of the State of the other Party;

13) '*Special permit*' shall mean a document on the basis of which one Party grants the right to perform a transport on the territory of its State by a heavy and (or) oversized vehicle, or a vehicle with a dangerous cargo belonging to a carrier of the State of the other Party.

14) '*Special permit for transport to third States (from third States)*' shall mean a document on the basis of which one Party grants the right to perform a single transport from the territory of a third State or to the territory of a third State by a vehicle belonging to a carrier of the State of the other Party.

Transport of Passengers

Article 3

1. The organization of regular transport of passengers shall be subject to mutual approval of the competent authorities of the Parties.

2. The competent authorities of the Parties shall exchange information on the name of the carrier, the itinerary, the traffic schedule, tariffs and stopping points where the carrier lets passengers embark and disembark, as well as the period and regularity of the transport operations.

Article 4

1. Occasional bilateral and transit transport of passengers shall be carried out on the basis of permits issued by the competent authorities of the Parties.

2. A carrier of the State of one Party may transport passengers from the territory of a third country to the territory of the State of the other Party or from the territory of the State of the other Party to the territory of a third country if the carrier has a special permit for transport to third States (from third States) issued by the competent authorities of that other Party.

3. For each occasional transport of passengers one permit shall be issued, giving the right to a single outward and return trip, unless a different number of trips is stipulated in the permit itself.

Article 5

1. Permits for occasional bilateral and transit transport of passengers shall not be required if the same group of passengers is transported on the same bus during the whole trip and:

- a) the trip starts and ends on the territory of the State of the Party where the bus is registered;
- b) the trip starts on the territory of the State of the Party where the bus is registered and ends on the territory of the State of the other Party, provided that the bus leaves that territory empty;
- c) the bus enters the territory of the State of the other Party empty in order to collect a group of passengers that was brought there earlier by the same carrier.

2. Permits shall likewise not be required in case of replacement of an out-of-repair or broken down bus with another bus.

3. In case of occasional transport of passengers referred to in paragraph 1 of this Article, the bus driver shall have a list of passengers, drawn up according to a special form agreed upon by the competent authorities of the Parties.

Article 6

A carrier of the State of one Party carrying out regular or occasional transport of passengers on the territory of the State of the other Party must ensure the transfer of information about passengers and vehicle personnel (crew) to an information system in accordance with the legislation of that other Party.

Goods Transport

Article 7

1. Bilateral and transit transport of goods, except for the transport provided for in Article 8 of this Agreement, shall be carried out on the basis of a permit issued by the competent authorities of the Parties and entitling its holder to a single outward and return trip, unless the permit specifies otherwise.

2. A carrier of the State of one Party may transport goods from the territory of a third country to the territory of the State of the other Party or from the territory of the State of the other Party to the territory of a third country on the basis of a special permit for transport to third States (from third States) issued by the competent authorities of the other Party.

3. Permits and special permits for transport to third States (from third States) mentioned in this Agreement may be issued in the form of an electronic document if that is provided for by the legislation of the States of the Parties. The procedure for their transfer is agreed by the competent authorities of the Parties.

Article 8

1. The permit mentioned in paragraph 1 of Article 7 of this Agreement shall not be required for the following:

a) Transport of goods by a vehicle whose total permissible laden weight, including the trailer or semitrailer, does not exceed 6 tonnes or whose authorized load-carrying capacity, including the trailer or semitrailer, does not exceed 3.5 tonnes.

b) Transport of vehicles which are damaged or have broken down as well as passage of technical assistance vehicles.

c) Unladen runs by a vehicle sent to replace a vehicle which has broken down on the territory of the State of the other Party, and also the return run, after repairs, of the vehicle that had broken down.

d) Transport of livestock in vehicles purpose-built or permanently converted for the transport of livestock and recognized as such by the competent authorities of the Parties.

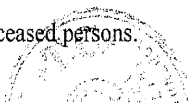
e) Transport of medical supplies and equipment needed for emergencies, in particular in case of natural disasters and for humanitarian needs.

f) Transport of exhibits, works and objects of art, equipment and materials for fairs and exhibitions.

g) Transport of properties, accessories, and animals for theatrical, musical, cinematic, sports or circus performances, fairs or fêtes, as well as items for use in radio recordings or for film or television production.

h) Transport of bodies or ashes of deceased persons.

i) Transport of postal consignments.

j) The first unladen runs to the territory or on the territory of the State of one of the Parties by vehicles purchased by carriers of the State of the other Party but not registered in the State of the other Party to the place of their destination on the territory of the State of the that Party.

2. The exceptions stipulated in sub-paragraphs "f" and "g" of paragraph 1 of this Article shall apply only in the cases when the load must be returned to the State where the vehicle is registered or when the load must be transported to a third country.

Article 9

1. If the weight parameters or the dimensions of a vehicle (with or without goods) of the carrier of the State of one Party travelling on the territory of the State of the other Party exceed the limits established by the legislation of the State of that other Party, the transport shall be carried out on the basis of a special permit issued by the competent authorities of this other Party.

2. Transport of dangerous goods on the territories of the States of the Parties shall be carried out in accordance with the European Agreement concerning the International Carriage of Dangerous Goods by Road (ADR) of 30 September 1957, as well as with the legislation of the State of the Party on whose territory the transport is performed.

3. If the special permit stipulated in this Article prescribes the movement of the vehicle along a certain route, transport shall be carried out along that route.

4. Equipment used to monitor driving and resting times of the vehicle crew must comply with the provisions of the European Agreement concerning the Work of Crews of Vehicles Engaged in International Road Transport (AETR) of 1 July 1970.

5. The Parties undertake to promote, within the framework of this Agreement, the use of vehicles meeting safety and environmental standards.

General Provisions

Article 10

1. The competent authorities of the Parties shall transfer a mutually agreed number of permits and special permits for transport to third States (from third States) stipulated in Articles 4 and 7 of this Agreement to each other on an annual and free-of-charge basis. Forms of permits and special permits for transport to third States (from third States) shall be authorized by the competent authority of the Party that issued the permit in accordance with the legislation of the State of this Party. Permits and special permits for transport to third states (from third States) issued during each year shall be valid until 31st January of the following year.

2. The competent authorities of the Parties shall agree upon the procedure for the exchange of permit and special permit for transport to third states (from third States) forms, as well as the terms and conditions for their use.

Article 11

1. The driver of a vehicle shall have a national driving license or an international driving license, presented with a national one, corresponding to the category of the vehicle that he drives and national registration documents for the vehicle.

2. The national or international driving license shall correspond to the model established by the Convention on Road Traffic of 8 November 1968.

3. Transport of passengers and goods under this Agreement shall be carried out subject to compulsory insurance of the civil liability of the carrier for damage caused to third parties. The carrier must insure each vehicle used for transport under this Agreement in advance.

4. Permits, special permits, special permits for transport to third States (from third States) and other documents required in accordance with the provisions of this Agreement shall be in possession of the driver of the vehicle and shall be presented by the driver upon request of the competent authorities of the Parties.

Article 12

1. Vehicles registered on the territories of the States of the Parties, when carrying out international transport, shall have registration and identification signs of their State.

2. Trailers and semi-trailers which are used for transport between the territories of the States of the Parties may have registration and identification signs of other countries, provided that trucks, tractors and buses have registration and identification signs of the States of the Parties.

Article 13

A carrier of the State of one Party is not allowed to carry passengers or goods between points located on the territory of the State of the other Party.

Article 14

1. Carriers of the State of one Party shall, while on the territory of the State of the other Party, comply with the legislation of the State of that other Party.

2. In case a carrier violates the provisions of this Agreement, the competent authorities of one Party in whose territory the violation has occurred shall inform the competent authorities of the other Party, who shall take measures in accordance with the legislation of the State of that other Party. In case such violations are detected, the competent authorities of one Party may temporarily prohibit the carrier of the other Party from entering the territory of their State pending a relevant decision of the competent authorities of that other Party. The competent authorities of the Parties shall inform each other about the decisions taken.

Article 15

1. Carriers transporting passengers or goods on the territory of the State of the other Party on the basis of this Agreement shall be exempted on a reciprocal basis from payment of duties, levies and taxes connected with obtaining permits provided for by this Agreement, as well as connected with the ownership or use of vehicles or with maintenance of roads in the State of the other Party.

2. The exemption referred to in paragraph 1 of this Article shall not apply to taxes, fees and charges levied in accordance with the legislation of the Parties on a non-discriminatory basis as compensation of damage caused to roads by vehicles, as well as for the use of roads, bridges and tunnels on a paid basis.

Article 16

1. When transport is carried out under this Agreement, the following items shall be reciprocally exempted from customs duties, levies and taxes when imported into the territory of the State of the other Party:

a) Fuel contained in the tanks provided by the manufacturer for each model of the vehicle, technologically and constructively connected with the engine feed system, as well as fuel contained in the tanks provided by the manufacturer on trailers and semi-trailers and intended for operation of heating or cooling installations of the vehicle;

b) Lubricants in quantities necessary for the operation of a motor vehicle on the road;

c) Spare parts and tools intended for the repair of a vehicle carrying out an international transport and damaged en route.

2. Any other payments collected according to the legislation of the State of the Parties, except those payments mentioned in paragraph 1 of this Article, shall be imposed on a non-discriminatory basis.

3. Spare parts, whether replaced or unused, and tools stipulated in subparagraph c) of paragraph 1 of this Article shall be re-exported or placed under the customs destruction procedure or another customs procedure in accordance with the customs legislation of the State of the Party in whose territory the change of the customs procedure applied to those spare parts and tools takes place.

Article 17

1. Border, customs, transport and sanitary inspections shall be subject to the provisions of international treaties to which the Republic of Turkey and the Russian Federation are parties, while matters not regulated by such treaties shall be resolved in accordance with the legislation of the State of the Party in whose territory the inspection in question takes place.

2. Border, customs, transport and sanitary control shall be carried out on a priority basis in relation to the transport of persons in need of urgent medical assistance, regular transport of passengers, and transport of animals and perishable goods.

Article 18

1. The Parties shall resolve all disputable issues that may arise between them in connection with the interpretation or implementation of this Agreement through mutual consultations between the competent authorities of the Parties.

2. The competent authorities of the Parties shall establish a Joint Commission, which shall consider all matters relating to the interpretation or implementation of this Agreement.

Article 19

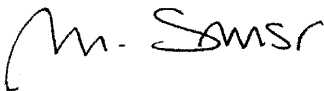
1. This Agreement shall come into force after 30 days have elapsed following the date of receipt through diplomatic channels of the latest of the written notifications that the Parties have completed their internal state procedures required for its entry into force.

2. This Agreement is concluded for an indefinite time period and shall be valid until the expiration of six months from the date when one of the Parties receives through diplomatic channels a notice from the other Party of its intention to terminate it.

3. From the date of entry into force of this Agreement, the Agreement between the Government of the Republic of Turkey and the Government of the Union of Soviet Socialist Republics on international road transport signed in Ankara on 20 June 1988 ceases to be in force between the Republic of Turkey and the Russian Federation.

Done in ^{Moscow} on 06.11.2010 in duplicate, each counterpart in the Turkish, Russian and English languages, all the texts being of equal legal force and effect. In case of any divergence, the English text shall be used for the purpose of interpretation.

For and on behalf of the
Government of the Republic of Turkey

For and on behalf of the
Government of the Russian Federation

